

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

9 юни 2016 година*

„Обжалване — Картели — Член 81 СЕ — Испански пазар на битум за пътни настилки — Разпределение на пазара и съгласуване на цените — Прекомерна продължителност на производството пред Общия съд на Европейския съюз — Прекомерна продължителност на процедурата пред Европейската комисия — Обжалване по отношение на съдебните разноски“

По дело C-608/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 25 ноември 2013 г.,

Compañía Española de Petróleos (CEPSA) SA, установено в Мадрид (Испания), за което се явяват O. Armengol i Gasull и J. M. Rodríguez Cárcamo, abogados,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват C. Urraca Caviedes и F. Castillo de la Torre, в качеството на представители, подпомагани от A. J. Rivas, адвокат

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, K. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия от пети състав, D. Šváby (докладчик), A. Rosas и C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

- 1 С жалбата си *Compañía Española de Petróleos (CEPSA) SA* (наричано по-нататък „CEPSA“) иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 септември 2013 г., *CEPSA/Комисия (T-497/07, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“*, EU:T:2013:438), с което той отхвърля жалбата му за отмяна на Решение C(2007) 4441 окончателен на Комисията от 3 октомври 2007 г. относно производство съгласно член [81 ЕО] (дело COMP/38.710 — Битум (Испания) (наричано по-нататък „спорното решение“), в частта му, която се отнася до него, както и, при условията на евентуалност, намаляване на размера на глобата, наложена му с това решение.

Правна уредба

- 2 Член 3 от Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385) предвижда, че „[т]екстовете, адресирани от институциите до държава членка или до лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят на езика на тази държава“ [неофициален превод].

Обстоятелствата по спора и спорното решение

- 3 Предхождащите спора обстоятелства, изложени в точки 1—91, както и в точки 107 и 108 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени, както следва.
- 4 Продуктът, за който се отнася нарушението, е „проникващият битум“, а именно битум, който не е предмет на никаква обработка и се използва за изграждането и поддръжката на пътища.
- 5 Испанският пазар на битум обхваща, от една страна, трима производители, групите Repsol, CEPSA-PROAS и BP, и от друга страна, вносители, сред които са групите Nynäs и Petrogal.
- 6 Групата CEPSA-PROAS е международна група от дружества в енергийния сектор, която е котирана на борсата и е представена в няколко държави. *Productos Asfálticos (PROAS) SA* (наричано по-нататък „PROAS“) е дъщерно дружество на CEPSA, изцяло притежавано от последното, считано от 1 март 1991 г., което търгува с произведен от CEPSA битум и същевременно произвежда и продава и други битумни продукти.
- 7 От продажбите си на проникващ битум на трети лица в Испания PROAS реализира оборот от 90 700 000 EUR за 2001 г., което представлява 31,67 % от разглеждания пазар. През 2006 г. общият консолидиран оборот на CEPSA-PROAS възлиза на 18 474 000 000 EUR.
- 8 Вследствие на заявление за освобождаване от глоба, представено на 20 юни 2002 г. от едно от дружествата от групата BP в съответствие с Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството от 2002 г.“), на 1 и 2 октомври 2002 г. са извършени проверки по отношение на дружествата от групите Repsol, CEPSA-PROAS, BP, Nynäs и Petrogal.
- 9 На 6 февруари 2004 г. Европейската комисия изпраща на съответните предприятия първа поредица искания за предоставяне на информация съгласно член 11, параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 г., Първи регламент за прилагане на членове [81 и 82 ЕО] (ОВ 13, стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3).

- 10 С факсове съответно от 31 март 2004 г. и от 5 април 2004 г. дружествата от групата Repsol и PROAS представят пред Комисията заявление на основание на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., придружено от корпоративно изявление.
- 11 След като отправя до съответните предприятия четири други искания за предоставяне на информация, Комисията официално започва процедура и от 24 до 28 август 2006 г. нотифицира изложение на възраженията на съответните дружества от групите BP, Repsol, CEPSA-PROAS, Nynäs и Petrogal.
- 12 Преди нотифицирането на изложението на възраженията на съответните дружества от групата CEPSA-PROAS, с писмо от 19 юли 2006 г. Комисията отправя запитване до CEPSA дали приема Комисията да му изпраща всеки официален документ, изложение на възраженията или решение, което е приела по отношение на него, на английски език. С писмо от 20 юли 2006 г. CEPSA заявява, че Комисията може да му нотифицира изложение на възраженията на английски език.
- 13 На 3 октомври 2007 г. Комисията приема спорното решение, с което установява, че тринадесетте дружества, които са негови адресати, са участвали в съвкупност от споразумения за разпределение на пазара и за съгласуване на цените на проникващия битум за пътни настилки в Испания (с изключение на Канарските острови).
- 14 Комисията приема, че всяко от двете констатирани ограничения на конкуренцията, а именно хоризонталните споразумения за разпределение на пазара и съгласуването на цените, по самото си естество спада към най-сериозните видове нарушения на член 81 ЕО, които съгласно съдебната практика могат да бъдат определени като „много сериозни“ нарушения.
- 15 Комисията определя „началния размер“ на налаганите глоби за сумата от 40 000 000 EUR, като взема предвид тежестта на нарушението, при което стойността на разглеждания пазар е оценена на 286 400 000 EUR за 2001 г., последната пълна година на нарушението, и обстоятелството, че нарушението е ограничено до продажбите на битум, извършени в една-единствена държава членка.
- 16 По-нататък Комисията групира дружествата — адресати на спорното решение, в различни категории, определени в зависимост от относителната им тежест на разглеждания пазар, за целите на прилагането на диференцираното третиране, така че да се отчете тяхната действителна икономическа способност да навредят на конкуренцията.
- 17 Групата Repsol и PROAS, чиито дялове от разглеждания пазар възлизат съответно на 34,04 % и 31,67 % за 2001 г., са групирани в първата категория, групата BP, с пазарен дял от 15,19 %, във втората категория, и групите Nynäs и Petrogal, чиито пазарни дялове варират между 4,54 % и 5,24 %, в третата категория. На тази основа „основните размери“ на налаганите глоби са преобразувани, както следва:
 - първа категория, за групата Repsol и PROAS: 40 000 000 EUR,
 - втора категория, за групата BP: 18 000 000 EUR,
 - трета категория, за групите Nynäs и Petrogal: 5 500 000 EUR.
- 18 След като увеличава „основния размер“ на глобите в зависимост от продължителността на нарушението, а именно период от единадесет години и седем месеца, що се отнася до PROAS (от 1 март 1991 г. до 1 октомври 2002 г.), Комисията приема, че размерът на налаганата му глоба трябва да бъде увеличен с 30 % поради утежняващи обстоятелства, тъй като това предприятие е било сред важните „двигатели“ на разглеждания картел.

- 19 Комисията решава и че в съответствие с Известието относно сътрудничеството от 2002 г. PROAS има право на намаление от 25 % върху размера на глобата, която иначе е трябвало да му бъде наложена.
- 20 Въз основа на тези обстоятелства на CEPSA и PROAS, заедно и солидарно, е наложена глоба в размер на 83 850 000 EUR.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 21 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 20 декември 2007 г., жалбоподателят е поискал отмяната на спорното решение в частта, която се отнася до него, а при условията на евентуалност — намаляване на размера на наложената му глоба. Освен това той е поискал Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.
- 22 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят е изтъкнал седем основания.
- 23 Общият съд е отхвърлил всяко едно от тези основания и отгук — жалбата в нейната цялост.
- 24 Комисията е направила насрещно искане Общият съд да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, като увеличи размера на наложената на CEPSA глоба, което искане Общият съд не е уважил.

Искания на страните

- 25 С жалбата си CEPSA моли Съда:
- да отмени първа и трета точка от диспозитива на обжалваното съдебно решение,
 - да се произнесе окончателно по спора, без да връща делото на Общия съд, като намали размера на глобата, определен в спорното решение, до размер, който счита за подходящ,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в настоящото производство по обжалване.
- 26 Комисията моли Съда:
- да отхвърли жалбата и
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 27 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква шест основания.
- 28 Първите две основания, които следва да бъдат разгледани заедно, са изведени от съществени процесуални нарушения и от изопачаване на фактите, що се отнася до езиковия режим. Третото основание се отнася до нарушаване на принципа на пропорционалност при определяне на размера на глобата, наложена на жалбоподателя. С четвъртото и петото основание, които следва да бъдат разгледани заедно, жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил принципа за спазване на разумен срок. Шестото основание е изведено от нарушение на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд в приложимата му по спора редакция.

По първото и второто основание, изведени от съществени процесуални нарушения и от изопачаване на фактите, що се отнася до езиковия режим

Доводи на страните

- 29 С първото си основание, насочено срещу точки 113—115 и 119 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че не е отменил спорното решение поради съществени процесуални нарушения, произтичащи от изпращането от Комисията до CEPSA на изложение на възраженията на английски език в нарушение на член 3 от Регламент № 1, на член 3 ДЕС и на член 41, параграф 4 от Хартата за основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както жалбоподателят е посочил по-специално в репликата си и в съдебното заседание за изслушване на устните състезания. В това отношение жалбоподателят поддържа, че е без значение обстоятелството, че свободно и доброволно е приел това нарушение.
- 30 Комисията счита, че основанието, изведено от съществени процесуални нарушения и от нарушение на Регламент № 1, представлява ново основание, което е недопустимо в производството по обжалване пред Съда. При условията на евентуалност тя счита, че основанието не може да бъде уважено.
- 31 С второто си основание, насочено, от една страна, срещу точки 109, 110 и 114 от обжалваното съдебно решение, и от друга страна, срещу точка 115 от същото решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е изопачил фактите, като е установил, че жалбоподателят е приел свободно нарушението на езиковия режим и че правото му на защита не е било накърнено вследствие на това нарушение.
- 32 В това отношение жалбоподателят твърди, от една страна, че на 20 юли 2006 г. е изпратил документ, с който е приел да получи изложението на възраженията на английски език, само с цел да избегне увеличаване на санкцията, произтичащо от обстоятелството, че едно изпращане на изложението на възраженията след 1 септември 2006 г. би довело до налагане от Комисията на значително по-тежка санкция срещу него.
- 33 От друга страна, жалбоподателят поддържа, че обстоятелството, че това изложение на възраженията не е било изготвено на изисквания език, е трябвало да се разглежда от Общия съд не само като нарушение на Регламент № 1, но и като накърняване на правото му на защита, доколкото жалбоподателят е трябвало да преведе този документ, за да може да му отговори, и по този начин е бил лишен от свързаните с всеки оригинал точност и автентичност.
- 34 От своя страна Комисията счита, че Общият съд изобщо не е допуснал изопачаване на фактите и че във всички случаи не може да се установи никакво нарушение на правото на защита, тъй като при липсата на установена нередност производството не би могло да доведе до различен резултат.

Съображения на Съда

- 35 Повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост трябва да бъде отхвърлено. Всъщност допустимо е страна да повдигне пред Съда основания, с които да отправи критика срещу възприетото от Общия съд разрешение (вж. решение от 29 ноември 2007 г., *Stadtwerke Schwäbisch Hall* и др./Комисия, C-176/06 P, непубликувано, EU:C:2007:730, т. 17). Впрочем в точки 107—119 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отговорил подробно на оплакванията на жалбоподателя, изведени от съществени процесуални нарушения и от

нарушение на Регламент № 1. При това положение е допустимо жалбоподателят да повдигне основания, с които да отправи критика от правна страна срещу частта от обжалваното съдебно решение, с която се отхвърлят тези основания.

- 36 Относно оплакванията, изведени от съществени процесуални нарушения и от нарушение на Регламент № 1, както и на член 3 ДЕС и член 41, параграф 4 от Хартата, от практиката на Съда, цитирана от Общия съд в точка 115 от обжалваното съдебно решение, е видно, че използването на езика, предвиден в член 3 от Регламент № 1, не представлява съществено процесуално изискване по смисъла на член 263 ДФЕС, чието нарушение да засяга по необходимост редовността на всеки документ, отправен до лице на друг език (вж. в този смисъл решение от 15 юли 1970 г., ACF Chemiefarma/Комисия, 41/69, EU:C:1970:71, т. 47—52). Всъщност съгласно тази съдебна практика, ако институция отправи до лице, което е под юрисдикцията на държава членка, текст, който не е изготвен на езика на тази държава, този подход опорочава процедурата само ако от него произтичат вредоносни последици за това лице в рамките на административното производство.
- 37 Следователно, противно на твърдението на жалбоподателя, само когато при изпращането на изложението на възраженията използването на език, различен от предвидения в член 3 от Регламент № 1, е довело до вредоносни последици за жалбоподателя, може да се постави под съмнение редовността на това изпращане и оттук — редовността на така образуваното производство.
- 38 В това последно отношение доводите на жалбоподателя, изтъкнати в рамките на второто основание, че Общият съд изопачил фактите, като установил, че жалбоподателят свободно се е съгласил да получи изложението на възраженията на английски език, трябва да се отхвърлят, без да е необходимо Съдът да се произнася по евентуалната им основателност. Всъщност твърдяното в случая изопачаване може да доведе до отмяната на обжалваното съдебно решение само доколкото се установи, че евентуално произтичащото от него опорочаване на съгласието е довело до нарушение на правото на защита на жалбоподателя в рамките на административното производство.
- 39 За установяването на това нарушение обаче жалбоподателят се позовава по същество на същите доводи, които са представени пред Общия съд и които са отхвърлени в точка 113 от обжалваното съдебно решение по мотиви, срещу които жалбоподателят не изтъква никакво изопачаване на фактите. При това положение тези доводи трябва да бъдат отхвърлени като недопустими, поради което второто основание не може да бъде уважено, доколкото се основава на твърдяно изопачаване на фактите.
- 40 Ето защо първото и второто основание за отмяна трябва да бъдат отхвърлени изцяло.

По третото основание, изведено от нарушение от Общия съд на принципа на пропорционалност

Доводи на страните

- 41 С третото основание, насочено срещу точки 321—332 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е опорочил обжалваното съдебно решение с липса на мотиви, както и че е нарушил тълкувания от Съда принцип на пропорционалност.
- 42 Подобно на разрешението, възприето от Общия съд в решение от 14 юли 1994 г., Parker Pen/Комисия (T-77/92, EU:T:1994:85), на което се позовава жалбоподателят в подкрепа на жалбата си, Общият съд трябвало да намали размера на глобата, наложена заедно и солидарно на CEPSA и PROAS, доколкото Комисията не е взела предвид слабото съотношение — а именно

0,77 % — между оборота на продукта, за който се отнася нарушението, и общия оборот на групата CEPSA-PROAS, водещо до това, че окончателният размер на наложената на CEPSA глоба представлява повече от 90 % от оборота, реализиран от PROAS през последната пълна година на извършване на нарушението.

- 43 Впрочем Общият съд отказал да приложи извода, който следва от това съдебно решение, като само констатирал, от една страна, че в случая горната граница от 10 % от оборота е приложена правилно, без да разгледа въпроса дали слабият оборот на засегнатия от нарушението продукт има постоянен характер, и от друга страна, че посоченото съдебно решение не се отнася до група от дружества.
- 44 По този начин Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като потвърдил равнище на санкция, което е не само неподходящо, но и прекомерно до такава степен, че е непропорционално по смисъла на точка 126 от решението от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия (C-89/11 P, EU:C:2012:738).
- 45 Комисията смята, че твърдението за наличието на това основание е неоснователно.

Съображения на Съда

- 46 Доколкото жалбоподателят упреква Общия съд, че не е мотивирал в достатъчна степен отхвърлянето на доводите относно непропорционалния характер на наложената на групата CEPSA-PROAS глоба, следва изводът, че това твърдение почива на явно неправилен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 47 Всъщност, за да отхвърли довода за непропорционалния характер на глобата, наложена заедно и солидарно на CEPSA и PROAS, Общият съд е констатирал, първо, в точка 316 от обжалваното съдебно решение, че що се отнася до групата CEPSA-PROAS, са взети предвид единствено продажбите на проникващ битум на PROAS. Второ, Общият съд е отбелязал в точки 317 и 318 от това решение, че Комисията изобщо не е приложила мултипликационен коефициент. Трето, в точка 323 от същото решение Общият съд е приел, че в случая решението от 14 юли 1994 г., Parker Pen/Комисия (T-77/92, EU:T:1994:85), е ирелевантно, от една страна, тъй като в спорното решение Комисията само е взела предвид размера на продажбите на продукта, който е предмет на нарушението, и от друга страна, тъй като решението от 14 юли 1994 г., Parker Pen/Комисия (T-77/92, EU:T:1994:85), се отнася до независимо дружество, така че не се поставя въпросът за евентуално отчитане на общия оборот на групата. Четвърто, в отговор на довода на CEPSA за превишаването на горната граница от 10 % от оборота, предвидена в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [81 и 82 ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), в точка 324 от посоченото съдебно решение Общият съд е приел, че обстоятелството, че размерът на глобата, наложена на групата CEPSA-PROAS, е почти равен на общия оборот на продажбите на PROAS през последната пълна година на извършване на разглежданото нарушение, не позволява само по себе си да се направи извод за неспазване на принципа на пропорционалност, като в това отношение е установил в точки 327—329 от същото решение, че Комисията правилно е приела, че PROAS и CEPSA представляват стопанска единица и че тази горна граница трябва да се изчислява въз основа на сбора от оборотите на всички дружества, които съставляват единното икономическо образувание, действащо като едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО.
- 48 Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е констатирал, че размерът на глобата е пропорционален, следва да се напомни, че когато се произнася по правни въпроси в производството по обжалване, Съдът не е компетентен по съображения за справедливост да замества със свои изводите, направени

от Общия съд относно размера на глобите, налагани на предприятията за извършени от тях нарушения на правото на Съюза. Така, само доколкото Съдът би счел, че размерът на санкцията е не просто неподходящ, но и прекомерен до степен на непропорционалност, тогава би следвало да се приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, предвид неподходящия размер на глобата (решение от 10 юли 2014 г., Telefónica et Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 205 и цитираната съдебна практика).

- 49 В това отношение следва да се напомни, както правилно е приел Общият съд в точка 328 от обжалваното съдебно решение, че предвидената в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 горна граница трябва да се изчислява въз основа на сбора от оборотите на всички дружества, които съставляват единното икономическо образувание, действащо като едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО, на който съответства понастоящем член 101 ДФЕС (вж. решения от 8 май 2013 г., Eni/Комисия, C-508/11 P, EU:C:2013:289, т. 109, от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 172 и 173 и от 26 ноември 2013 г., Groupe Gascogne/Комисия, C-58/12 P, EU:C:2013:770, т. 56). Всъщност пропорционалността на санкция обикновено трябва да се преценява предвид преследваната с нейното налагане цел за възпиране, поради което отчитането на сбора от оборотите на съответните дружества е необходимо за тази преценка, за да се вземе предвид икономическата мощ на посоченото образувание (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2016 г., Toshiba Corporation/Комисия, C-373/14 P, EU:C:2016:26, т. 83 и 84).
- 50 Като твърди обаче в основни линии, че размерът на наложената на групата CEPSA-PROAS глоба представлява повече от 90 % от оборота на PROAS, жалбоподателят не привежда в подкрепа на твърдението си никакво доказателство, от което да може да се установи, че размерът на наложената му глоба, който представлява по-малко от 1 % от оборота на групата CEPSA-PROAS, е прекомерен до такава степен, че е непропорционален по смисъла на практиката на Съда, напомнена в точка 48 от настоящото решение.
- 51 Доколкото жалбоподателят упреква Общия съд, като се позовава на решението от 7 юни 1983 г., Musique Diffusion française и др./Комисия (100/80—103/80, EU:C:1983:158), че не е проверил дали наложената глоба е пропорционална по отношение не само на общия оборот на групата, но и на обхвата на нарушението, достатъчно е да се отбележи, че Общият съд е приложил правилно тази съдебна практика, тъй като е взел предвид не само общия оборот на групата, но и извършените от участниците в картела продажби на проникващ битум, включително извършените от PROAS. От друга страна, жалбоподателят не е оспорил, че точки 315, 316 и 322 от обжалваното съдебно решение, съгласно които PROAS е участвало в нарушението в продължение на период от единадесет години и седем месеца. Жалбоподателят не е оспорил и довода на Комисията относно основния размер на глобата, за да се вземе предвид този дълъг период на участие в нарушението.
- 52 Предвид посоченото по-горе третото основание за отмяна трябва да се отхвърли по същество.

По четвъртото и петото основание, изведени от нарушение на принципа за спазване на разумен срок

Доводи на страните

- 53 С четвъртото основание, насочено срещу точки 267—269 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, като е отказал да се произнесе относно последиците от собственото си забавяне при постановяването на обжалваното съдебно решение. В това отношение жалбоподателят твърди,

че правомощието за пълен съдебен контрол, с което разполага Общият съд, го задължава да вземе предвид всички фактически и правни обстоятелства по делото, и по-специално принципа за спазване на разумен срок.

- 54 Петото основание, което също е изведено от нарушение на принципа за спазване на разумен срок, произтичащ от член 41, параграф 1 и член 47, втора алинея от Хартата, е разделено на три части. Вследствие на това нарушение и за да бъде то поправено, жалбоподателят иска размерът на наложената му глоба да бъде намален с 25 %. В това отношение той твърди, че всяка година забавяне при разглеждането на делото би трябвало да доведе до намаление с 10 % на размера на наложената глоба, а всеки период над шест месеца и по-малко от година — до намаление с 5 % на този размер.
- 55 С първата част на това основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил задължението си да решава отнесените до него дела в разумен срок, предвид срока от пет години и девет месеца, който е изтекъл между подаването на жалбата от жалбоподателя и постановяването на обжалваното съдебно решение и в който се включва период от четири години и два месеца между приключването на писмената фаза и устната фаза на производството.
- 56 С втората част на посоченото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил принципа за спазване на разумен срок, като не е преценил заедно продължителността на административната процедура и тази на съдебното производство, които общо превишават единадесет години. В подкрепа на доводите си жалбоподателят препраща към точка 240 от заключението на генералния адвокат Kokott по дело Solvay/Комисия (C-109/10 P, EU:C:2011:256).
- 57 С третата част на същото основание, насочено срещу точки 245—265 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че административната процедура е била проведена в разумен срок.
- 58 В подкрепа на това основание жалбоподателят твърди, че срокът от пет години за разглеждане от Комисията на настоящия случай не може да се обоснове със сложността на спора или с поведението на съответните предприятия, всяко от които е оказало сътрудничество в хода на процедурата.
- 59 В точки 245—250 от обжалваното съдебно решение за целите на анализа на продължителността на административната процедура Общият съд неправилно е взел предвид обстоятелството, че Комисията е спазила давностния срок, за да наложи глоби в областта на конкуренцията. Жалбоподателят упреква Общия съд и че при преценката си не е взел предвид в точки 251—265 от обжалваното решение началото на административната процедура, а именно периода, изтекъл между октомври 2002 г. и юни 2004 г., през който Комисията е можела да анализира искането за намаляване на глобата или освобождаване от отговорност на BP и да извърши съответните проверки.
- 60 Относно твърденията за неспазване на разумния срок в рамките както на административната процедура, така и на съдебното производство, разглеждани поотделно или заедно, Комисията твърди, че жалбоподателят следва да сезира Общия съд с иск за обезщетение. Тя добавя, че във всички случаи жалбоподателят не представя никакво доказателство в подкрепа на твърдението, че процедурата пред Комисията и/или производството пред Общия съд са били прекомерно продължителни с оглед на обстоятелствата в случая.

Съображения на Съда

- 61 Относно третата част на петото основание, с която жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че административната процедура не е превишила разумния срок, следва да се напомни, че макар нарушението на принципа за спазване на разумен срок да може да обоснове отмяната на решение, прието в резултат на административна процедура въз основа на член 101 ДФЕС или 102 ДФЕС, при положение че това води и до нарушение на правото на защита на съответното предприятие (вж. в този смисъл решение от 21 септември 2006 г., *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Комисия*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, т. 42 и 43), дори да се приеме за установено, нарушаването от Комисията на разумния срок за провеждане на подобна административна процедура не може да доведе до намаляване на размера на наложената глоба (вж. в този смисъл решение от 8 май 2014 г., *Bolloré/Комисия*, C-414/12 P, непубликувано, EU:C:2014:301, т. 109).
- 62 В случая обаче, както е видно от точка 54 и от точки 57—60 от настоящото решение, безспорно е, че с оплакванията си както относно обстоятелството, че Общият съд е отчел, че не е изтекъл давностният срок, за да установи, че не е прекомерна продължителността на административната процедура, така и относно обстоятелството, че Общият съд не е взел предвид част от спорната административна процедура, жалбоподателят цели единствено намаляването на размера на наложената му глоба.
- 63 Ето защо, без да се разглежда нейната основателност, третата част на петото основание трябва да бъде отхвърлена като неотнормисима.
- 64 Относно четвъртото основание и първата част на петото основание за отмяна, изведено от нарушение от Общия съд на разумния срок за произнасяне, следва да се припомни, че когато юрисдикция на Съюза наруши задължението си по член 47, втора алинея от Хартата да решава отнесените до нея дела в разумен срок, санкцията за това нарушение, независимо от правомощието за пълен съдебен контрол, признато на Общия съд съгласно член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, трябва да се търси чрез иск за обезщетение пред Общия съд, доколкото този иск представлява ефективен способ за защита. Ето защо искането за поправяне на вредите, произтичащи от неспазването от страна на Общия съд на разумен срок за постановяване на решение, не може да се отнася направо до Съда чрез обжалване на решението на Общия съд, а трябва да бъде предявено пред самия Общ съд (вж. по-специално решения от 10 юли 2014 г., *Telefónica и Telefónica de España/Комисия*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 66, от 9 октомври 2014 г., *ICF/Комисия*, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, т. 57 и от 12 ноември 2014 г., *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 17 и 18).
- 65 Сезиран с искане за обезщетение, Общият съд, който е компетентен по силата на член 256, параграф 1 ДФЕС, трябва да се произнесе по него в състав, различен от този, който е разгледал спора, по който е било проведено производството, чиято продължителност е сочена за укоримо голяма (вж. решения от 10 юли 2014 г., *Telefónica и Telefónica de España/Комисия*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 67, от 9 октомври 2014 г., *ICF/Комисия*, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, т. 58 и от 12 ноември 2014 г., *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 19).
- 66 С оглед на тези съображения, щом като е явно, без да е необходимо страните да представят допълнителни доказателства в това отношение, че Общият съд е нарушил в достатъчно съществена степен задължението си да разгледа делото в разумен срок, Съдът може да установи това (вж. по-специално решения от 9 октомври 2014 г., *ICF/Комисия*, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, т. 59 и от 12 ноември 2014 г., *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 20).

- 67 Настоящият случай е такъв. Продължителността на производството пред Общия съд, а именно около пет години и девет месеца, която обхваща по-конкретно период от четири години и един месец, който, както е видно от точки 92—94 от обжалваното съдебно решение, е изтекъл, без да бъде извършено процесуално действие между края на писмената фаза и съдебното заседание за изслушване на устните състезания, не може да се обясни нито с естеството или със сложността на делото, нито с неговия контекст.
- 68 Всъщност, от една страна, отнесеният пред Общия съд спор не е с особена степен на сложност. От друга страна, не е видно нито от обжалваното съдебно решение, нито от представените от страните доказателства, че този период на бездействие е обективно обоснован или че жалбоподателят е допринесъл за това.
- 69 Въпреки това по съображенията, изложени в точка 64 от настоящото решение, четвъртото основание и първата част на петото основание за отмяна трябва да бъдат отхвърлени.
- 70 Що се отнася до втората част на петото основание, с която жалбоподателят упреква Общия съд, че не е преценил продължителността на административната и съдебната фаза, взети заедно, за да прецени цялостно дали продължителността им е разумна, следва да се отбележи, че и тази част е насочена към намаляването на размера на наложената глоба.
- 71 Дори да се приеме, че противно на констатациите на Общия съд, в обжалваното съдебно решение може да се установи, че не е зачетено правото да се изисква спазване на разумен срок поради голямата продължителност на провежданото спрямо CEPSA административно и съдебно производство, само по себе си подобно нарушение не може да доведе до намаляване от Общия съд или от Съда в производството по обжалване на размера на глобата, наложена на това дружество за разглежданото нарушение (вж. в този смисъл решение от 8 май 2014 г., *Bolloré/Комисия*, C-414/12 P, EU:C:2014:301, т. 107).
- 72 Следователно втората част от петото основание трябва да бъде отхвърлена.
- 73 Ето защо четвъртото и петото основание за отмяна трябва да бъдат отхвърлени изцяло.

По шестото основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд в приложимата му по спора редакция.

- 74 С шестото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд в приложимата му по спора редакция, като е осъдил CEPSA да заплати съдебните разноски, въпреки че предвид обстоятелството, че и двете страни са загубили делото, е трябвало да разпредели съдебните разноски помежду им.
- 75 В това отношение съобразно с постоянната съдебна практика, когато всички други основания за отмяна пред Съда са отхвърлени, исканията във връзка с твърдяната неправилност на решението на Общия съд в частта за съдебните разноски трябва да бъдат отхвърлени на основание член 58, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, съгласно който размерът на присъдените разноски или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване (вж. в този смисъл определение от 13 януари 1995 г., *Roujansky/Съвет*, C-253/94 P, EU:C:1995:4, т. 13 и 14 и решение от 2 октомври 2014 г., *Strack/Комисия*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, т. 151).
- 76 След като първите пет основания за отмяна, изтъкнати от жалбоподателя, трябва да бъдат отхвърлени, последното основание, отнасящо се до разпределянето на съдебните разноски, трябва да се приеме за недопустимо.

77 Следователно жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 78 По силата на член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 79 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 80 Тъй като Комисията е направила искане за осъждането на CEPSA и последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати разноските за настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Compañía Española de Petróleos (CEPSA) SA да заплати съдебните разноски.**

Подписи